Ue aasta laul.

Wiſil: Kes Jummalat ni lasſeb tehha.

Sel uel aastal: „aita Jummal!“
Nüüd hüab jälle keik mailm;
Kas olgo tark ehk olgo rummal:
So peale lodab igga ſilm;
Mis ilmad, aead ſinna tood,
Kui mullaſt meile toido lood.

Siis wõtta meile Jeſaks jäda,
Ni kuida iſſe armuſt tead,
Ja ſiggitawad ilmad ſeada,
Et ſinno armuſt ſame head:
Head ſüddamed, kes tännawad
Sind tundes keik, kes ellawad.

Kül aasta aastalt ilma päwad
Siin lähwad lendes eddaſi,
Ja järrestiko wannaks jäwad,
Ei tulle ial taggaſi:
Keik need, kes läkſid ärra meiſt —
Seal näme jälle teine teiſt.

Kes ellawad ja ello ſawad,
Neid hoia, Jummal, patto eeſt,
Et keik ſo tahtmiſt mõda tewad,
Ja kiſſo wälja hädda ſeeſt,
Kes wangipõlwes, ſilmawees
Ehk tõwwewodis wallo ſees.

Keik leſſed naeſed, waeſed lapſed,
So armo holeks wõtta ſiis,
Te neile lahti armo-ukſed,
Ja waggaks jägo nende wiis;
So heldus ſaatko ellad kääd,
Kes neile häddas tewad hääd.

Oh kauta keik kurjad meled
Siit omma ristirahwa ſeaſt,
Keik petjad, wargad, walle-keled,
Et ellakſime rahhus heaſt:
Kül ilma ello kergeks lääks,
Kui meie ſüdda waggaks ſaaks!

C. W. Fr.